

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 111**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

lättnad i sin, men om någon förtärlig att den kan varit och i Rom och
från många till sin. Det kan ju vara det som. Om den är så
Mycket och ofta förtärlig och minna Rom och alla
När jag med mig mot or- resan och kaffen och agneringen med
allt det som, men förtärlig och förtärlig i många du hade
och tack för filmerna. De kunnat allt förtärlig.

I dag skickar jag de stora fotografierna till Hasselblad
och beställer album lika med dina. Jag hade jämt hundra-
figra fotografier och har delat dem jämt 84 i hvarje
Tror du ej det går? Ja de få ta bort ^{hvar} fotografier och
det blir omöjligt med det hela. Vårt lilla album är
nog förtärlig att ^{hvar} säga, men inte är Hasselblads eller
några kopior så vackra som de ^{vi} fingo i Paris. Jag har
fått minna ögon så öppnade för fotografiers värde nu, så jag
förestår och pinas af allt som är snedt, otvellingt och ulla taget.
Men nästa resa du, då skola vi göra riktigt fina saker. Tack
för Ellen Hey också, men det var inte den hammaren, som
skall falla henne till marken. Han skrifver för kort, men natur-
ligtvis har han rätt i det mesta. Aufallet på Heideustau var högt
märkvärdigt och på alla sätte orättvist, jag vet ej hur han kunde få
auktionen till det. Wirsen brukar vara vida kvickare, ännu, han
har visst försökt att skriva alvorligt, troligen påstöt från de för-
nämna religiösa i Stockholm. Han har mycket rätt i hvad han säger
så snart han anfäller, när han försöker tala religion är han torr
och andefattig. Emellertid gör han nog intryck af att han sökt säga
en alvorlig sak alvorligt och att Ellen är ett skadedjur, det kan
ju ej förnekas.

Jag blef riktigt ledsen, då jag lärte fortsättningen på an african
parn. Den var som du säger fullt misslyckad, man blir alldeles
håpen öfver så kolossala missstag. Man känner igen den förtärlig
författaren bara på ett par ställen mot slutet. Jag tycker seles
ligga så i öfren dag att ett barn hade kunnat påvisa dem. Skulle det
seles förefalla större nu än för few år sedan, då Raimonfrågan var
mer uppe. — Jag tycker att det är mycket synd om
dig, som går och är olycklig. Utan nytta har det väl ej varit, du
kunde ju ej ha lämnat die manna ensam, jag vet ingenting annat
att göra, om ej att Chartraud hade varit bättre, men det tror jag
knappast. Jag inbillar mig att han sitter och väntar på beröme
af dig, för att du fått vara på ditt älskade stää. Han har nog gjort
allt för dig skull. Men hvarför bjuda ej i inga prämbande
Kan du ej få ut Ebba på ett par dagar — Ja nu är väl snart